

kvalificeret. Ganske vist er der her en Ting, som det ærede 3die Medlem for 6te Kreds (Johansen) drog frem, at der kan være nogle fødte Genier og fremragende Talenter, der fremfor alt skulle frem i første Linie. Men naar de blot komme frem, er der ingen Skade sket ved, om de maa vente en lille Smule, indtil de ere blevne Oberstløjtnanter, om de altsaa skulde vente nogen Tid, indtil det viser sig, om Geniet er virkeligt, eller det kun skyldes visse blændende Egenskaber, der ikke holde stik i de højere Grader, hvad man ikke saa sjældent har set. Genierne ere jo heller ikke fikse og færdige; de springe ikke som Pallas Athene ud af Zeus' Pande; de behøve ogsaa nogen Erfaring for at kunne gøre Fyldest op gennem de forskellige Grader. Det, jeg har gjort mig til Talsmand for, er ikke, at man skal have opnaaet et vist Aaremaal i Alder, men en vis Tjenestealder, en vis Erfaring gennem de forskellige Grader, de forskellige Kommandoforhold. Naar den højtærede Minister bemærkede, at en Oberstløjtnant i en ubetydelig Provinsgarnison ikke havde megen Anledning til at faa noget nærmere Kendskab til, hvorledes de forskellige højere Kommanderende udfyldte deres Hverv i andre Garnisoner, saa kommer der dog netop for den, der har en vis Tjenestealder, Lejligheder, hvor han er med ved de større Øvelser og faar Anledning til at se noget til den Slags Ting. Han faar der ogsaa Lejlighed til at blive delagtig i, hvad der indenfor Hærens Officerskorps betragtes som en Slags offentlig Mening. Naar jeg har fundet det rigtigt at fastholde disse Betragtninger, er det ikke alene støttet til Flertallet eller til min personlige Opfattelse, men hvem som helst jeg har talt med af de Officerer, paa hvis Mening jeg lægger Vægt, har været principielt enig med mig i dette.

Hele dette Forhold strejfer jo meget nær ind paa hele Spørgsmaalet om Ønskeligheden af Valgfrihed, Springere og den Slags Ting. Der ere vi alle enige om, at intet er mere ypperligt, end at man hurtigst muligt kunde trække fremragende Begavelse frem. Men Enigheden hører op, naar vi komme til, hvem der er disse fremragende Begavelse. Man ser da meget hyppigt, at der gribes ganske fejl i saa Henseende. Jeg retter ikke nogen Beskyldning mod den nuværende Krigsminister, jeg tænker paa adskilligt ældre Tilfælde. Det har der vist sig mange Gange. Hvis man gaar hen og tager fejl, sker der langt mindre Skade, hvis man forfremmer en Mand, naar hans Tur er kommen, end hvis man forfremmer en

Mand med store Spring, og det saa bagefter viser sig, at han ikke kan gøre Fyldest i de højere Grader, skønt han var udmærket i de lavere. Jeg skal nævne et Tilfælde paa det modsatte, hvor man fandt det rigtigt at skubbe en Mand til Side, der senere viste sig netop at være noget ganske særligt. Det er ingen ringere end Olaf Rye, om hvem der en Gang fra hans Fredstjeneste forelaa en Indstilling om, at det vistnok vilde være rigtigst at fjerne ham, fordi man ikke troede, at han var sin Post tilstrækkelig voksen. Men aldrig saa snart kom han i Felten, før han viste sig at være en af de ypperste Førere. Det er et Eksempel, der ikke kan krænke nogen her, paa, hvor vanskeligt det er i Fredstid at finde de rette Mænd, og hvor skæbnesvangert det kan være at gribe fejl.

Jeg kan derfor ikke indse, at vore saglige Bemærkninger eller Begrundelser paa nogen Maade ere blevne svækkede. Men en anden Ting er jo de opportune Hensyn, som den højtærede Minister fremførte. Det har selvfølgelig ikke været Flertallets eller min Mening at ville lægge Forslaget nogen Hindring i Vejen, og vi have heller ikke kunnet tro, at en tilsyneladende saa uskyldig Ændring kunde gøre det. Det kan da ikke betragtes som givet, at fordi et Lovforslag er vedtaget i det andet Ting, maa der aldeles ikke røres ved det eller ændres det mindste i det. Paa den anden Side indeholder det, at det har kostet saa store Vanskeligheder at faa Forslaget vedtaget i den foreliggende Form, et Argument, som vi selvfølgelig ikke have kunnet se til Bunds i. Jeg skal derfor, efter at have drøftet dette Spørgsmaal med Udvalgets Flertal, paa dettes og egne Vegne tage vort Ændringsforslag tilbage.

Formanden: Det af Udvalgets Flertal stillede Ændringsforslag er saaledes taget tilbage. Hvis ingen optager det, betragter jeg det som bortfaldet. (Ophold.) Det er herefter bortfaldet.

3die Medlem for 6te Kreds har Ordet.

Johansen: Jeg frafalder Ordet.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Indhold (se Tillæg A. Sp. 2189) og dets Overgang til tredje Behandling
vedtoges uden Afstemning.